

udføres uforsvarlig kørsel i forbindelse med, at den pågældende undlader at efterkomme politiets anmodning om at standse køretøjet, idet en sådan trafikadfærd ofte er alvorligt fareforvoldende.

Med hensyn til strafudmålingen på det område, som denne nyordning retter sig imod, er det nærliggende at tage udgangspunkt i strafniveauet med hensyn til frihedsstraf for de mindst alvorlige tilfælde af spirituskørsel, idet begrundelsen for den foreslåede strafs-kærpelse som nævnt er, at de omhandlede groveste færdselsforseelser skønnes at udgøre en lige så stor eller større risiko for færdselssikkerheden som sådan spirituskørsel. Vedtages lovforslaget, vil det således være naturligt, at strafpositionen i normale 1. gangs tilfælde svarer til strafpositionen ved de mindst alvorlige tilfælde af spirituskørsel, f.eks. 10-14 dages fængsel. Dette udgangspunkt for strafudmålingen kan fraviges såvel i skærpende som formildende retning – herunder til bødeområdet - afhængig af forholdets karakter inden for den foreslåede strafamme på fængsel i indtil 1 år.

Det forudsættes endvidere, at frihedsstraffen i almindelighed gøres betinget på vilkår af, at den dømte udfører samfundstjeneste. Anvendes tilsvarende principper som ved pådømmelsen af de nævnte sager om spirituskørsel, vil et timeantal svarende til mindstetimetallet på 30 timer kunne være passende.

Som nævnt ovenfor sigter nyordningen til de tilfælde, hvor der ikke tillige i forbindelse med kørslen er sket overtrædelse af straffeloven, f.eks. straffelovens § 241 om uagtsomt manddrab eller § 249 om uagtsomt betydelig legemsbeskadigelse. Som udgangspunkt bør betinget dom med vilkår om samfundstjeneste ikke anvendes i disse tilfælde. Hvis kørslen er foregået i et brugsstjålet køretøj vil betinget dom heller ikke kunne anvendes.

En konkret individuel vurdering kan dog føre til, at også kørsel, der falder uden for dette kerneområde for nyordningen, kan afgøres med samfundstjeneste, hvis dette i det enkelte tilfælde findes forsvarligt.

De færdselsforseelser, som forslaget retter sig imod, afgøres i dag med en bøde, hvis størrelse bl.a. afhænger af overtrædelsens art og grovhed. Det forudsættes ved lovforslaget, at der i de tilfælde, hvor overtrædelsen efter forslaget skal afgøres med betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, på tilsvarende måde som ved sager om spirituskørsel idømmes en tillægsbøde for lovovertrædelsen. For at undgå forskelligheder i sanktioneringen i disse tilfælde - der alle karakteriseres ved at ligge i området for den groveste tildømmelse af hensynet til færdselssikkerheden - alt efter arten af færdselsforseelser, der er begået i forbindelse

med kørslen, og som følge af den ovennævnte parallelitet med hensyn til risikoen ved de her omhandlede kørsler og spirituskørsel forudsættes det, at tillægsbøden svarer til bødestørrelsen ved spirituskørsel, hvor der idømmes samfundstjeneste. Retningslinierne for denne bødefastsættelse fremgår af cirkulæreskrivelse af 15. oktober 1976 fra præsidenten for Vestre Landsret. Efter disse retningslinier fastsættes bøden til 1.000 kr. pr. 25.000 kr. årlig bruttoindtægt, således at bøden så vidt muligt kommer til at svare til en månedsløn efter skat for personer med sædvanligt fradrag, dog minimum 1.000 kr. Maksimumsbøden ligger formentlig i størrelsesordenen omkring 100.000 kr. Det er forekommet, at der udenretligt er vedtaget en bøde på 330.000 kr. Afgøres sagen undtagelsesvis med en ubetinget frihedsstraf, forudsættes det, at der – som ved spirituskørsel – i almindelighed ikke idømmes en sådan tillægsbøde. Der henvises til bemærkningerne til L 41, Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 1108.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 6.

2.2.2. Kørselsforbud

Ved ordningen forstås en særlig foranstaltning i form af et kørselsforbud kombineret med krav om gennemførelse af fornyet, særlig køreundervisning. Dette kørselsforbud udløses, når der foreligger grovere færdselsforseelser, begået inden for de to første år efter førstegangserhvervelse af førerretten.

Den foreslåede nye ordning med kørselsforbud vil omfatte de førere, typisk unge mennesker, der kort tid efter, at de har erhvervet kørekort, udviser en adfærd, der viser, at de ikke er fortrolige med egne kørefærdigheder, gældende færdselsregler og den risiko, som de udsætter sig selv og andre for.

Der er ikke tale om en ændring i gyldigheden eller udformningen af kørekortet.

Når der pålægges et kørselsforbud, bliver den pågældende stillet, som om vedkommende ikke havde bestået sin oprindelige køreprøve. Man stilles altså, som om man ikke har erhvervet førerretten. Hvis der køres i den periode, hvor pågældende er idømt et kørselsforbud, vil vedkommende kunne dømmes efter reglerne om kørsel uden kørekort, jf. § 117, stk. 5, jf. § 56, stk. 1. Der er således ikke tale om en ubetinget frakendelse af førerretten, hvorfor vedkommende ikke vil blive omfattet af reglerne om kørsel i frakendelsestiden.

Formålet med forslaget er, at i de situationer, hvor det kan konstateres, at pågældende – uanset at køreundervisning og køreprøve er gennemført relativt korte-